

[Christmas Møller.]

med Hensyn til den Betydning, det vil have, om der skabes en national Produktion paa dette Omraade, og under Forudsætning af en effektiv Toldbeskyttelse mod Dumpingkonkurrence“

— jævnfør vort Forslag af i Dag —

„mener Raadet, at der vil være Betingelser for Oparbejdelse af en Produktion paa dette Omraade, saaledes at det vil være forsvarligt, at Staten yder Bistand med Garanti for de nævnte Beløb.

Industriraadet vil yderligere meddele, at det er oplyst, at Hovedparten af de Maskiner, der skal anskaffes til de heromhandlede nye Produktioner, vil blive fremstillet af Burmeister & Wain selv. Der vil saaledes ogsaa herigennem vindes betydelige Beskæftigelsesmuligheder.

Raadet vil endelig pege paa, at der for nogle Aar siden blev givet en anden dansk Fabrik en betydelig Statsgaranti til Oparbejdelse af en ny Produktion paa et Omraade, hvor Burmeister & Wain drev Fabrikation. Det vil saaledes være rimeligt, om Burmeister & Wain ogsaa fik Støtte af Staten til de nye Produktioner, dette Selskab nu vil optage.“

Og endelig hedder det:

„Industriraadet maa anse det for ønskeligt, at velunderbyggede Forsøg paa at optage nye Fabrikationsvirksomheder fremmes ved Statens Hjælp, selv om saadanne Forsøg indebærer en vis Risiko for samme, og da Burmeister & Wain, fremfor nogen anden dansk Industrivirksomhed, allerede har ydet vægtige Bidrag til Optagelse af nye Fabrikationer, som har skaffet Arbejde til et usædvanligt stort Arbejderantal, kan Industriraadet anbefale, at Staten — i Overensstemmelse med det ovenanførte og under de af Burmeister & Wain angivne Forudsætninger — yder Garanti for Laan af de nærmere angivne Beløb.“

Der er altsaa i denne Skrivelse fra Industriraadet givet en anbefaling, underskrevet af den fungerende Formand paa det Tidspunkt, Hr. Ove Munch, Næstformand i Industriraadet, høj Embedsmand indenfor Staten, og paraferet af Hr. Egebjerg, Ekspert ved den Delegation, som i disse Dage paa ny er afrejst til England, altsaa de fornemste Navne, som Ministeriet overhovedet kunde vente sig. Og paa Baggrund af denne Skrivelse, i hvert Fald vel vidende om den, siger man altsaa, at den Henvendelse, Burmeister & Wain's Ledelse har rettet, den skulde man virkelig hellere have ladet være med. Ja, men hvis man

vil rette et saadant Angreb paa Burmeister & Wain's Ledelse — og jo navnlig mod en enkelt Mand, hvis Trapper man saamænd sled politisk, da man havde Brug for det —, saa maa man ogsaa tage i Betragtning denne Anbefaling, som med tørre Tal siger, hvorledes man mener man skal stille sig til det paagældende Krav om en vis Millionstøtte.

Til den højtærede Handelsminister vil jeg gerne yderligere sige, at han har aldeles ikke Ret til at stille det saaledes op: Hvad havde de 3 Mill. Kr. hjulpet? Jeg spørger Ministeren: Hvad har Burmeister & Wain sagt nej til af Arbejder i Tiden fra Moratorielovens Vedtagelse til i Dag? Hvor store Millionbeløb drejer det sig om? Og hvad er saa det faktiske Forhold ved det Forslag, vi har liggende for os? Det er jo i Realiteten, produktionsmæssigt i hvert Fald, en fuldkommen Fortsættelse af Burmeister & Wain, som det var, før Moratorieloven kom. Det, der skulde være sket, er, at alle gode Kræfter burde være sat ind paa et meget tidligt Tidspunkt — jeg kan godt sige senest i Sommeren 1932 — for at yde den Hjælp, der skulde ydes dette Selskab, og sanere Virksomheden, uden at man skulde komme til Staten og hvad dertil hører. Jeg vil have Lov at sige til Handelsministeren, at han i Stedet for har holdt Burmeister & Wain's Ledelse hen, saa man troede, at man til syvende og sidst fik disse 3 Mill. Kr. og kunde se Tiden an et Stykke Tid endnu — thi der er mange faktiske ydre Træk, der viser, at man troede dette —, og saa har Handelsministeren valgt det Standpunkt, som er overmaade let, naar et Selskab bryder sammen, blot at vælte sig over en enkelt Mand indenfor Selskabet og angribe ham, saaledes som det ærede Medlem Hr. S. Munk ogsaa gjorde; jeg synes, den højtærede Minister kunde have ladet ham være ene derom.

Jeg siger derfor til den højtærede Handelsminister, at han har virkelig ikke noget som helst at beklage sig over, fordi man har stillet disse konkrete Spørgsmaal til ham, ikke om Ansvaret for Burmeister & Wain's Fremtid, men om hans eget Ansvar, om hans Nølen og hans Undladen i denne Sag.

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har jo kun gentaget sine tidligere Udtalelser om, at dersom jeg ikke havde stillet mig, som jeg har gjort, kunde Burmeister & Wain have været hjulpet. Det vil sikkert ikke føre til noget for mig at gaa ind paa en længere Drøftelse af dette. Jeg skal derfor gøre